

Мц 3, 1–12

У тыя дні з'явіўся Ян Хрысціцель, які навучаў у Юдэйскай пустыні і казаў: «Пакайцеся, бо наблізілася Валадарства Нябеснае. Бо гэта той, пра каго сказаў прарок Ісая: «Голас таго, хто кліча ў пустыні: падрыхтуйце дарогу Пану, раўняйце сцежкі Яму»». Сам жа Ян меў адзенне з вярблюджай воўны і скураны пояс на бёдрах сваіх; а ежай яму была саранча і дзікі мёд. Тады Ерузалем і ўся Юдэя, і ўсе ваколіцы Ярдана выходзілі да Яго. І прымалі хрост ад яго ў рацэ Ярдан, вызнаючы свае грахі. Ubачыўшы многіх фарысеяў і садукееў, якія прыходзілі да яго хрысціцца, ён сказаў ім: «Племя змяінае, хто навучыў вас уцякаць ад надыходзячага гневу? Прынясіце ж годны плён пакаяння, і не думайце казаць у думках сваіх: «Наш айцец – Абрагам». Бо кажу вам, што Бог можа з камянёў гэтых узняць дзяцей Абрагаму. Ужо і сякера прыкладзена да карэння дрэваў; бо кожнае дрэва, што не дае добрага плоду, будзе ссечана і кінута ў агонь. Я хрышчу вас у вадзе для пакаяння, але той, хто ідзе за мною, мацнейшы за мяне, і я не варты несці сандалі Ягоныя. Ён будзе хрысціць вас Святым Духам і агнём. Лапата Ягоная ў руцэ Яго, і Ён ачысціць гумно сваё і збярэ пшаніцу сваю ў свіран, а мякіну спаліць агнём непагасным».

†

Навярнуцца, каб асягнуць Валадарства

Ян Хрысціцель абвешчае набліжэнне Нябеснага Валадарства і заклікае вернікаў падрыхтаваць дарогу Пану, які надыходзіць. Не гаворыць ні пра двор, ні пра палац. Указвае толькі на Валадара – Пана, разам з якім гэтае Валадарства сыходзіць да людзей.

Сам Валадар праз сваё панаванне паказвае, якія правілы дзейнічаюць у Яго «сядзібе». Ён не ўзвышаецца над іншымі, а служыць падданым і, як нявольнік, мые ім ногі. Ён не жыве ў палацы, а знаходзіцца паміж людзей, скарачаючы дыстанцыю – кожны можа дакрануцца да Яго, сесці разам за стол. Езус нікога не асуджае і не адштурхоўвае, усіх прытуляе і аздараўляе. У Яго Валадарстве цэніцца спачуванне і міласэрнасць.

Каб увайсці ў Хрыстовае Валадарства, трэба падрыхтаваць дарогу. Адварочваючыся ад сваіх грахоў, разрываючы дамову з д'яблам, рыхтуем у сэрцы месца для Пана, каб Божы закон пусціў у ім карані і пачаў прыносіць добры плён. Тады прыпадабняемся да свайго Правіцеля, стараючыся паводзіць сябе так, каб ніхто не меў сумненняў, што належым да Яго Валадарства. Дзякуючы гэтаму пашыраецца панаванне Бога і набліжаецца дзень, калі Ён будзе панаваць ад мора да мора, ад ракі да ракі ажно да канцоў свету (параўн. Пс 72, 8).

Скіруйма думкі і сэрцы ўбок Таго, хто да нас прыходзіць. Прымем Яго і ўчынім Валадаром сваіх душ. Няхай Хрыстовае Валадарства запануе сярод нас!

□ Ці гатовы я прыняць

